

stridrivende, som ikke sidde inde med Kapitaler, som i Virkeligheden enten saa at sige slet intet eje eller i alt Fald kun ganske lidt, er jeg aldeles sikker paa, at saa snart det foreliggende Lovforslag er blevet til Lov, vil det meget ofte gaa saaledes, at en Mand, der ønsker at gøre Forretning med en Arbejdsgiver, der sidder i en mindre Bedrift, sandelig ogsaa vil tænke paa denne Lov; han vil tænke paa den Forpligtelse vedkommende Arbejdsgiver har over for sine Arbejdere, og da han ikke er sikker paa, at den paagældende Arbejdsgiver altid har sine Arbejdere forsikrede, vil han ogsaa tage sine Forholdsregler derefter. Jeg synes altsaa, at det ligger nær, at dette ogsaa vil komme til at skade vedkommendes Kredit. Nu hørte jeg jo nok, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds ikke paa nogen Maade var nogen Tilhænger af det tidligere Regeringsforslag, idet han endogsaa paa et enkelt Punkt drog ret stærkt til Felts imod det. Men der vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis man den Gang havde faaet gjort det da foreliggende Regeringsforslag til Lov, vilde efter en saadan Lov noget saadant, som jeg her har paapeget, slet ikke kunne ske. Den tilskadekomne Arbejder vilde altid faa sit, hans efterladte vilde ogsaa altid faa deres, og Arbejdsgiveren vilde heller aldrig kunne komme galt af Sted pekuniært, saaledes som efter det nu foreliggende Forslag. Thi det særegne ved det da foreliggende Regeringsforslag var jo det, at det gik ud fra det saakaldte Ligningssystem. Forslaget gik jo netop ud paa, at man — kan jeg næsten sige — lod ske de Ulykker, der vilde ske. Ulykker finde selvfølgelig Sted, hvad man end gør; men efter at Ulykkestilfældene vare skete, talte man op bagefter, summerede op, hvormeget det blev, og paalignede saa Beløbene efter det daværende Lovforslags Regler. Man vil let se, at ingen Arbejdsgiver kunde komme pekuniært galt afsted paa denne Maade; der vilde altid være fuld Dækning for den tilskadekomne, og Arbejdsgiveren vilde aldrig komme i den Molest, som han nu er i Stand til at komme i, hvis man tænker sig, at det foreliggende Forslag virkelig bliver ophøjet til Lov. — Saa er der Spørgsmaalet om Udbetalingen af en fast Sum en Gang for alle eller Udbetaling af en Livrente. Ja, mens jeg omtaler det tidligere Regeringsforslag, lad mig saa ogsaa sige, at dette i alt Fald ogsaa havde den Fordel, at efter det vilde den tilskadekomne altid kunne komme til at oppebære en

stadig tilbagevendende aarlig Understøttelse, som var i en Grad sikret, som den paa ingen Maade vil blive efter det foreliggende Forslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udbetaling af en Kapital en Gang for alle eller en Livrente, er der jo paa dette Punkt en saa væsentlig Forskel, at den vel er værd at lægge Mærke til. Det Forsvar, som det ærede Medlem for Ringkøbing nys førte for Udbetaling af en Sum en Gang for alle, som Regel, vel at mærke, og hans anbefaling deraf virkede slet ikke paa mig; det ærede Medlems Forsvar havde netop den modsatte Virkning paa mig af, hvad han tilsigtede. Lad os nemlig tænke os først det Tilfælde, at det er en ganske ung Arbejder, som kommer til Skade. Der har Forslaget jo nogle Bestemmelser, som gaa ud paa, at naar den tilskadekomne Arbejder er under 30 Aar, saa raader han ikke selv for, hvilken Vej han vil gaa, enten han vil have tegnet en Livrente, eller han vil have udbetalt en Kapital en Gang for alle; det bliver Arbejderforsikrings-Raadet, som skal afgøre dette. Selv om man nu gaar ud fra, at dette Raad altid vil være saa praktisk og saa samvittighedsfuldt, at det er i Stand til saa nogenlunde at træffe det rette, indtræffer der alligevel Tilfælde, hvor det paagældende Raad egentlig ikke har noget Valg. Sæt, at en saadan ung Mand under 30 Aar kommer til Skade paa den Maade, at det ogsaa faar en saadan Indvirkning paa hans aandelige Tilstand, at Arbejderforsikrings-Raadet ikke er i Stand til at kunne udbetale ham den faste Erstatning, som der her er Tale om, saa er der jo kun den ene Vej at gaa, at man køber en Livrente til den paagældende for de Penge, som kunne tilkomme ham i Forhold til Ulykkestilfældets Størrelse og Omfang. Men jeg spørger nu: Hvad vil det blive til for en saadan ung Mand, naar der i en saa ung Alder skal købes en Livrente for ham? Det bliver noget saa ubetydeligt, at det i Virkeligheden ikke bliver nogen nævneværdig Hjælp, han derigennem faar. Det bliver jo i den Grad ubetydeligt, at der ikke paa nogen Maade er Tale om, at det er en Hjælp, der er i Stand til at kunne skaffe ham endog kun det absolut fornødne til Livets Ophold, ikke at tale om, hvis han sidder med Familie, hvad han jo meget godt kan, selv om han er i en noget ung Alder. Jeg synes, at netop det er et af de allersvageste Punkter ved Forslaget, at det bestemmer, at der som Regel skal finde en Kapitaludbetaling Sted, hvorimod Reglen burde være, at der ydedes en aarlig tilbagevendende Understøttelse for den til-